

med de færreste Udgifter. Disse Hensyn blive langt fra tagne i tilstrækkelig Grad ved saadanne Anstalters Anlæg. Jeg kan kun beklage det, men jeg tror ogsaa, at fra Rigsdagens Side har der manglet noget paa Evne og Indsigt til at gribe ind paa rette Maade og føre den rette Kontrol med, hvad vi beslutte at gennemføre af denne Art. Der foreligger i dette Øjeblik intet Forslag til Afstemning, og jeg finder derfor ikke Anledning til at gaa videre.

Scavenius: Jeg har væsentlig kun en Bemærkning at gøre, men forinden jeg kommer til den, vil jeg dog om det Spørgsmaal, som saavel den sidste ærede Taler som Ordføreren dvælede ved, udtale, at det ikke for mig staa saa klart, som det synes at staa for den sidste ærede Taler, at Rigsdagen i sin Tid har begaaet en mindre fornøftig Handling ved at lade Abnormanstalterne blive selvejende Institutioner, men dette ligger slet ikke for, og jeg skal derfor ikke komme nærmere ind derpaa. Derimod vil jeg sige et Par enkelte Ord om den Bemærkning, som hele Udvalget med Undtagelse af mig har gjort under Nr. 31 i Anledning af en Kommissions Nedsættelse. Jeg har ikke kunnet være med til at indsætte det Forbehold, eller hvad man vil kalde det, i Betænkningen, hvor det siges, at man fremdeles maa fastholde, at der for Fremtiden saa vidt mulig begæres særlig Bevilling paa Finansloven til Nedsættelse af Kommissioner, til Rejse- og lignende Udgifter, som ikke kunne afholdes af Kontoens ordinære Beløb. Det kan jo se meget korrekt ud, men jeg tror, at det hverken for Administrationen eller for Rigsdagen er hensigtsmæssigt at holde strikte paa, hvad man kunde kalde korrekt i dette Forhold. For Administrationen er det aldeles nødvendigt at nedsætte en Kommission en Gang imellem — det kan slet ikke undgaas — til Forberedelse enten af Lovgivningsarbejder eller af kongelige Anordninger, der organiserer et eller andet Forhold, som ifølge Lov skal organiseres, og det er aldeles ikke sikkert, at Nødvendigheden af at nedsætte en saadan Kommission bliver klart for vedkommende Minister, medens Rigsdagen sidder, hvilket er ret naturligt, thi medens Rigsdagen sidder, har Ministeriet og de enkelte Ministre selvfølgelig nok at gøre med os baade her i Tinget og i det andet Ting, saa at man ikke kan forlange, at det just skal staa ganske klart for dem, hvad der kan være nødvendigt til Forberedelse af Lovforslag i følgende Samlinger. Jeg tror ikke, at man fra Rigs-

†

dagens Side gør Ret i at holde paa det strikte, korrekte i dette Forhold, men naar der ikke er sket noget særligt Overgreb, naar en Minister ikke paa særlig Maade søger at komme uden om Rigsdagens Bevillingsmyndighed, gør man fornøftigst og rigtigst i at lade den Ting gaa, som det tidligere er gaaet, hvorved der i det væsentlige intet Misbrug er sket. Det var blot disse Bemærkninger, jeg vilde tillade mig, for at forklare, hvorfor jeg ikke paa dette enkelte Punkt har kunnet være med til det Forbehold, som hele det øvrige Udvalg har taget.

Enevold Sørensen: Jeg vil tillade mig at fremsætte nogle enkelte Bemærkninger om den af den ærede Ordfører og senere af det ærede Medlem for Hillerød (Dinesen) fremdragne Sag, de store Byggearbejder ved Bregninge. Det er uomtvisteligt, som det ogsaa allerede er udtalt af den ærede Ordfører, at Bevillingen til disse Arbejder havde en særlig Karakter. Naar vi ellers bevilge et Statsbidrag til et Byggeforetagende, gives Bevillingen paa Grundlag af forelagte Planer og detaljerede Tegninger samt Overslag, der ere udarbejdede i Henhold dertil. Jeg skal f. Eks. erindre om et Forslag, der for Tiden er forelagt det høje Ting, Bevillingen til Christianshavns Straffeanstalt. Det fremgaar i saadanne Tilfælde af Tegningerne og Overslagene, hvad Administrationen maa bygge, og hvor meget det vil koste, og det er paa Grundlag af Planerne, at Pengene bevilges. Saaledes er imidlertid Forholdet ikke med Hensyn til Bevillingen til Byggeforetagendet ved Bregninge. Der blev dertil givet en bestemt Sum, 1¼ Mill. Kr., som Anstalten havde Raadighed over kun med den ene Betingelse, at der i den ny Bygning skulde være Plads til 600 Alumner. Med Hensyn til alt øvrigt, Bygningens Udstyrelse og alle Enkeltheder stod Anstalten ganske frit og eneraadende. Men der var til Gengæld stillet det Krav til Direktionen, at Bevillingen ikke maatte overskrides. Naar der ved et andet Byggeforetagende under Arbejdet forefalder uforudsete eller uforudseelige Overskridelser, henvender Administrationen sig til Rigsdagen og faar en Tillægsbevilling, og dertil er intet at sige, naar man i øvrigt har holdt sig hele Planen efterrettelig. Her derimod blev der sagt til Anstalten: I faa 1¼ Mill. Kr., I maa selv vedtage Planerne, hvorledes hele Forholdet i øvrigt ordnes er os uvedkommende, kun at Arbejdet holdes inden for Bevillingen. Dette blev, da Sagen var til